

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 : Ep. L
45 - 132**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Gravato 9. 6. 1907.

Min egen åtkunde,
Uldrig har jag haft mindre
tid för brefskrifning
än på denna resa. Den
korta turen gör att vi
jättst fara och när vi vil-
ja hvila är vi för trötta
för annat än att sova.
Dina bref ha varit korta
och rätt kloqande. De
är väl alldeles öfveraussträngt
Mätte du nu hvila åtmin-
stone en half månad, innan

du får fått på något nytt ar-
bete. Det är ju inget nytt
med att försöka sig. Mo-
ster Emma kan nog inte
lefa utan att bräka, men
jag kan inte försöka hvor-
för hon nu kastar sig
öfver dig.

Min älskade, jag längtar
så svårt efter dig hvar dag
och tänker fört på hur
snåru du är emot mig. Jag
är lycklig öfver att äga dig
måtte du bara aldrig förtäna
på att vara min. Tack för
alla de bref du har svarat
på. Det blef mycket värre

med min hemlängtan efter
Uppsala och Stockholm. Förut
gick det rätt bra, men det
var nog därför att jag visste
att jag så snart fick komma
hem. Men jag försöker ju
att inte visa hur tråkigt jag
har för att min reskassat
inte ska kunna nå bedra-
gen på resan. Landet är
nog intressant och väl
värt att ses, men jag
präggar inte efter det. Om
du skrefve ett ordentligt
bref, tror jag, att det vore
bättre för mig. I dag
är det ännu bara sju ni-

ande jag förstår inte hur
dagar Runa gå så lång-
samt.

Tack för Sönd. Upsala
dunkyrka var ju präk-
tig. Det var väl, att jag
inte ser galsen ut. Mine-
matagrufer blir nog
närre.

Nej nu får jag sluta
med mångfaldiga hel-
ningar och kyssar. Täv-
laren du ibland på Skock-
holm? Det var förtju-
rande?

Dir. Selma,